

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 226

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

3 august 2013

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
IV <i>Informări</i>		
INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE		
Curtea de Justiție a Uniunii Europene		
2013/C 226/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 215, 27.7.2013	1
V <i>Anunțuri</i>		
PROCEDURI JURISDICȚIONALE		
Curtea de Justiție		
2013/C 226/02	Avizul C-1/13: Cerere de aviz prezentată de Comisia Europeană în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE	2
2013/C 226/03	Cauza C-112/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 8 martie 2013 — A/B și alții	2
2013/C 226/04	Cauza C-275/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 21 mai 2013 — Elcogás, SA/Administración del Estado și Iberdrola, SA	2
2013/C 226/05	Cauza C-280/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spania) la 22 mai 2013 — Barclays Bank S.A./Sara Sánchez García și Alejandro Chacón Barrera	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 226/06	Cauza C-281/13 P: Recurs introdus la 22 mai 2013 de Lord Inglewood și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 13 martie 2013 în cauzele conexe T-229/11 și T-276/11, Inglewood și alții/Parlamentul European	3
2013/C 226/07	Cauza C-295/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Darmstadt (Germania) la 28 mai 2013 — H., avocat (lichidator în procedura de insolvență cu privire la patrimoniul deținut de G.T. GmbH)/H. K.	4
2013/C 226/08	Cauza C-299/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 30 mai 2013 — Isabelle Gielen/Ministerraad	5
2013/C 226/09	Cauza C-300/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spania) la 30 mai 2013 — Ayuntamiento de Benferri/Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU	5
2013/C 226/10	Cauza C-302/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Latvija) la 3 iunie 2013 — AS „flyLAL-Lithuanian Airlines”, în lichidare/VAS „Starptautiskā lidosta «Rīga»”, AS „Air Baltic Corporation”	6
2013/C 226/11	Cauza C-312/13: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 7 iunie 2013 — Claudiu Roșu/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală	7
2013/C 226/12	Cauza C-313/13: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 7 iunie 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală/Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	Cauza C-317/13: Acțiune introdusă la 7 iunie 2013 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene	7
2013/C 226/14	Cauza C-320/13: Acțiune introdusă la 12 iunie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă	8
2013/C 226/15	Cauza C-321/13: Acțiune introdusă la 11 iunie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	8
2013/C 226/16	Cauza C-322/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bolzano (Italia) la 13 iunie 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer/Katerina Pokorná	9
2013/C 226/17	Cauza C-327/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 17 iunie 2013 — Burgo Group SpA/Illochroma SA, în lichidare, Jérôme Theetten, în calitate de lichidator al societății Illochroma SA	9
2013/C 226/18	Cauza C-333/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sozialgericht Leipzig (Germania) la 19 iunie 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano/Jobcenter Leipzig	9
Tribunalul		
2013/C 226/19	Cauza T-276/13: Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul	11

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2013/C 226/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 215, 27.7.2013

Publicații anterioare

JO C 207, 20.7.2013

JO C 189, 29.6.2013

JO C 178, 22.6.2013

JO C 171, 15.6.2013

JO C 164, 8.6.2013

JO C 156, 1.6.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICTIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de aviz prezentată de Comisia Europeană în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE

(Avizul C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Limba de procedură: toate limbile oficiale***Solicitantă**

Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët, agenți)

Întrebarea adresată Curții

Acceptarea aderării unei țări terțe la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii ține de competența exclusivă a Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 8 martie 2013 — A/B și alții

(Cauza C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârât în primă instanță și recurent: A

Reclamantii în primă instanță și intimați: B și alții

Întrebările preliminare

1. La aplicarea dreptului Uniunii Europene la un sistem de procedură în care instanțele ordinare chemate să pronunțe hotărârile pe fond sunt obligate să verifice neconstituționalitatea legilor, însă le este interzisă abrogarea generală a acestor legi, care este rezervată în schimb unei

curți constituționale organizate într-un mod special, rezultă din „principiul echivalenței” prevăzut de dreptul european că în cazul în care o lege încalcă articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), instanțele ordinare sunt obligate de asemenea să sesizeze, în cadrul procedurii, Curtea Constituțională în vederea abrogării generale a legii respective și nu se pot limita să înlăture în speță aplicarea legii?

2. Articolul 47 din cartă trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme de procedură conform căreia o instanță care nu are competență internațională numește un curator pentru o parte care nu se înfățișează și a cărei reședință nu poate fi stabilită, iar în acest caz din „înfățișarea” curatorului poate rezulta în mod valabil competența internațională a instanței?

3. Articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 44/2001”) trebuie interpretat în sensul că „pârâtul se înfățișează” în sensul acestei dispoziții numai dacă respectivul act de procedură a fost efectuat de pârâtul însuși sau de reprezentantul legal mandatat de acesta, ori că nu există limitări în această privință, înfățișarea fiind valabilă și în cazul în care actul de procedură este efectuat prin intermediul unui curator al pârâtului absent, numit în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 21 mai 2013 — Elcogás, SA/ Administración del Estado și Iberdrola, SA

(Cauza C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elcogás, SA

Pârâte: Administración del Estado și Iberdrola, SA

Întrebările preliminare

Interpretarea articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la acest articol (în special Hotărârile pronunțate în cauzele C-379/98 ⁽¹⁾ și C-206/06 ⁽²⁾), permite să se considere că reprezintă „ajutoare acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat” sumele anuale alocate societății Elcogás, ca proprietar al unei instalații speciale de producție de energie electrică, în temeiul planurilor de viabilitate extraordinare adoptate de Consiliul de Miniștri în favoarea acesteia, în condițiile în care perceperea acestor sume intră în categoria generală a „costurilor permanente ale sistemului de energie electrică” care sunt plătite de toți utilizatorii și transferate operatorilor din sectorul energiei electrice prin lichidări succesive [OR 13] pe care le efectuează Comisión Nacional de Energía în conformitate cu criteriile legale prestabilite și fără putere discreționară?

⁽¹⁾ Rec. 2001, p. I-2099.

⁽²⁾ Rep. 2008, p. I-5497.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spania) la 22 mai 2013 — Barclays Bank S.A./Sara Sánchez García și Alejandro Chacón Barrera

(Cauza C-280/13)

(2013/C 226/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Barclays Bank S.A.

Pârâți: Sara Sánchez García și Alejandro Chacón Barrera

Întrebările preliminare

1. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că se opun reglementării spaniole în materie ipotecară care, deși prevede că creditorul ipotecar poate solicita extinderea garanțiilor atunci când valoarea rezultată din evaluarea unui imobil ipotecat scade cu 20 %, nu prevede, în cadrul procedurii de executare silită ipotecară, posibilitatea ca acel consumator-debitor să solicite, în urma unei evaluări în contradictoriu, revizuirea acestei valori rezultate din

evaluare, cel puțin în sensul prevăzut la articolul 671 din LPC ⁽²⁾, atunci când aceasta a crescut într-o măsură egală sau superioară în perioada dintre constituirea ipoteci și executarea silită a acesteia?

2. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că se opun reglementării spaniole în materie procesuală privind executarea ipotecară care prevede că creditorul poate adjudeca imobilul ipotecat cu 50 % din valoarea sa rezultată din evaluare (în prezent cu 60 %), ceea ce conduce la o penalizare nejustificată a consumatorului-debitor echivalentă cu 50 % (în prezent cu 40 %) din valoarea respectivă rezultată din evaluare?
3. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că există abuz de drept și îmbogățire fără justă cauză atunci când creditorul, după adjudecarea imobilului ipotecat cu 50 % (în prezent cu 60 %) din valoarea rezultată din evaluare solicită executarea silită pentru suma rămasă până la achitarea integrală a datoriei, în pofida faptului că suma la care a fost evaluat bunul adjudecat este superioară sumei totale datorate, chiar dacă acest comportament este permis în temeiul dreptului procesual național?
4. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că, în cazul adjudecării imobilului ipotecat cu o valoare rezultată din evaluare și/sau cu o valoare reală superioară totalului creditului ipotecat, este aplicabil articolul 570 din LPC, care înlocuiește articolele 579 și 671 din aceeași lege, și, în consecință, trebuie să se înțeleagă că datoria către creditor a fost stinsă în întregime?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 02, p. 273.

⁽²⁾ Legea de procedură civilă.

Recurs introdus la 22 mai 2013 de Lord Inglewood și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 13 martie 2013 în cauzele conexate T-229/11 și T-276/11, Inglewood și alții/Parlamentul European

(Cauza C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Lord Inglewood și alții (reprezențați: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurenților

- pronunțarea
- anulării Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a patra) din 13 martie 2013, Inglewood și alții/Parlamentul European (cauzele conexe T-229/11 și T-276/11);
- rejudecarea cauzei și pronunțarea:
 - nelegalității deciziei Biroului Parlamentului European de creștere a vârstei de pensionare de la 60 la 63 de ani și de suprimare a modalităților speciale de a beneficia de pensie, fie sub forma pensiei anticipate, fie în parte sub forma unei sume forfetare;
 - anulării deciziilor atacate;
 - obligării Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenții formulează un recurs împotriva hotărârii Tribunalului prin care s-a respins acțiunea acestora având ca obiect anularea deciziilor Parlamentului European prin care se refuză să li se acorde pensia suplimentară facultativă fie anticipat, fie la vârsta de 60 de ani, fie în parte sub forma unei sume forfetare.

În primul rând, recurenții invocă o eroare de drept săvârșită de Tribunal, în sensul că deciziile atacate ar încălca drepturile dobândite sau care urmau să fie dobândite în condițiile stabilite și acceptate în momentul intrării în funcție.

În al doilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin înlăturarea motivului legat de încălcarea articolului 27 alineatul (2) din Statutul deputaților, deși această dispoziție ar preciza că drepturile dobândite sau în curs de dobândire sunt menținute. Decizia din 1 aprilie 2009 ar aduce astfel atingere drepturilor dobândite ale recurenților, și anume dreptul de a solicita o pensie anticipată sau de a prefera să beneficieze de aceasta la 60 de ani și, eventual, în parte sub forma unei sume forfetare.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept prin faptul că a reținut că Statutul deputaților nu era aplicabil întrucât ar fi intrat în vigoare după decizia cu aplicabilitate generală din 1 aprilie 2009, în timp ce deciziile individuale care fac obiectul acțiunilor au fost adoptate după această dată.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin respingerea motivului legat de încălcarea principiului egalității de tratament, deși recurenții puteau să se aștepte în mod legitim să beneficieze de pensia lor, în condițiile stabilite și

aplicate în timpul unei părți semnificative a plății cotizațiilor lor sau la data încetării funcției lor, mai mult decât cei care au beneficiat de norme derogatorii, și anume cei care își exercitau încă funcția și care împliniseră vârsta de 60 de ani înainte de intrarea în vigoare, la 14 iulie 2009, a deciziei din 1 aprilie 2009.

În ultimul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin respingerea motivului legat de încălcarea principiului proporționalității după ce a constatat că doar 10 % dintre afiliați suportă consecințele crizei financiare și efectele previzibile a unui fond constituit în mod temporar, care urmează să dispară.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Darmstadt (Germania) la 28 mai 2013 — H., avocat (lichidator în procedura de insolvență cu privire la patrimoniul deținut de G.T. GmbH)/H. K.

(Cauza C-295/13)

(2013/C 226/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Darmstadt

Părțile din procedura principală

Reclamant: H., avocat (în calitate de lichidator în procedura de insolvență cu privire la patrimoniul deținut de G.T. GmbH)

Pârât: H. K.

Întrebările preliminare

referitoare la interpretarea articolului 1 alineatul (2) litera (b) și a articolului 5 punctul 1 literele (a) și (b) și punctul 3 din Convenția privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ (denumită în continuare „Convenția de la Lugano II”) și a articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1346/2000”)

1. Instanțele din statul membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență cu privire la patrimoniul debitoare sunt competente să se pronunțe asupra unei acțiuni a lichidatorului îndreptate împotriva administratorului debitoare pentru restituirea plăților care au fost efectuate după intrarea în stare de insolvență a societății sau după constatarea îndatorării excesive a acesteia?

2. Instanța din statul membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență cu privire la patrimoniul debitoarei este competentă să se pronunțe asupra unei acțiuni a lichidatorului îndreptate împotriva administratorului debitoarei pentru restituirea plăților care au fost efectuate după intrarea în stare de insolvență a societății sau după constatarea îndatorării excesive a acesteia, în cazul în care administratorul nu are domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, ci pe teritoriul unui stat parte la Convenția de la Lugano II?

3. Acțiunea menționată la prima întrebare intră în domeniul de aplicare al articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000?

4. În cazul în care acțiunea menționată la prima întrebare nu intră în domeniul de aplicare al articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000 și/sau în cazul în care competența instanței cu privire la aceasta nu privește un administrator cu domiciliul într-un stat parte la Convenția de la Lugano II:

este vorba despre un faliment în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Convenția de la Lugano II?

5. În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare:

(a) Instanța din statul membru în care debitoarea își are sediul este competentă potrivit articolului 5 punctul 1 litera (a) din Convenția de la Lugano II să se pronunțe asupra unei acțiuni precum cea menționată la prima întrebare?

(α) Acțiunea menționată la prima întrebare se încadrează în materia contractuală în sensul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Convenția de la Lugano II?

(β) Acțiunea menționată la prima întrebare se încadrează pe un contract de prestare de servicii în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) din Convenția de la Lugano II?

(b) Acțiunea menționată la prima întrebare se încadrează în materia delictuală sau cvasidelictuală în sensul articolului 5 punctul 3 din Convenția de la Lugano II?

⁽¹⁾ JO 2009, L 147, p. 5.

⁽²⁾ JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 30 mai 2013 — Isabelle Gielen/Ministerraad

(Cauza C-299/13)

(2013/C 226/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof (Belgia)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Isabelle Gielen

Pârât: Ministerraad

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2008/7/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital trebuie interpretat în sensul că se opune percepției unui impozit pe conversia obligatorie prin lege a titlurilor la purtător în titluri nominative sau în titluri de valoare dematerializate și — în cazul unui răspuns afirmativ — un astfel de impozit poate fi justificat în temeiul articolului 6 din directiva menționată?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 11.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spania) la 30 mai 2013 — Ayuntamiento de Benferri/Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Cauza C-300/13)

(2013/C 226/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Secția de contencios administrativ, Camera 1

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ayuntamiento de Benferri

Pârâte: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „construirea cablurilor electrice suspendate cu o tensiune de minimum 220 kV și o lungime mai mare de 15 km”, care figurează la punctul 20 din anexa I la Directiva 85/337 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11 ⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că singurele instalații electrice la care se referă sunt cablurile electrice suspendate care ating aceste două praguri?
2. Noțiunea „[...] transmiterea energiei electrice prin cabluri aeriene”, care figurează la punctul 3 litera (b) din anexa II la Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, trebuie interpretată în sensul că singurele instalații de transmitere a energiei electrice la care se referă sunt cablurile aeriene? În cazul unui răspuns negativ:
3. Noțiunea „[...] transmiterea energiei electrice prin cabluri aeriene”, care figurează la punctul 3 litera (b) din anexa II la Directiva 85/337 [...], trebuie interpretată în sensul că se referă la substațiile de transformare?
4. Noțiunea „[...] transmiterea energiei electrice prin cabluri aeriene”, care figurează la punctul 3 litera (b) din anexa II la Directiva 85/337 [...], trebuie interpretată în sensul că se referă la substațiile de transformare, chiar dacă construirea sau extinderea acestora se efectuează prin intermediul unui proiect care nu include construirea unui cablu aerian?

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).

⁽²⁾ Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Latvija) la 3 iunie 2013 — AS „flyLAL-Lithuanian Airlines”, în lichidare/VAS „Starptautiskā lidosta «Rīga»”, AS „Air Baltic Corporation”

(Cauza C-302/13)

(2013/C 226/10)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS „flyLAL-Lithuanian Airlines”, în lichidare

Pârâte: VAS „Starptautiskā lidosta «Rīga»”, AS „Air Baltic Corporation”

Întrebările preliminare

1. O cauză în care reclamantul solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile suferite și recunoașterea nelegalității comportamentului pârâtelor, în legătură cu un acord nelegal și cu un abuz de poziție dominantă, întemeiat pe aplicarea unor acte normative cu aplicabilitate generală ale altui stat membru trebuie considerată cauză civilă sau comercială în sensul Regulamentului (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾, având în vedere atât faptul că acordul nelegal era nul la momentul încheierii lui, cât și faptul că adoptarea unor acte normative reprezintă o activitate exercitată de stat în domeniul dreptului public (*acta iure imperii*), căruia i se aplică normele de drept internațional public referitoare la imunitatea de jurisdicție a unui stat în raport cu instanțele altor state?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare (cauza este civilă sau comercială în sensul regulamentului), trebuie să se considere că acțiunea în despăgubire reprezintă o procedură care are ca obiect valabilitatea deciziilor organelor unei societăți în sensul articolului 22 punctul 2 din regulamentul menționat, ceea ce permite să nu se recunoască o hotărâre, în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) din acest regulament?
3. În cazul în care obiectul acțiunii în despăgubire intră în domeniul de aplicare al articolului 22 punctul 2 din regulamentul (Competența exclusivă), instanța statului în care se solicită recunoașterea hotărârii are obligația să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 35 alineatul (1) din regulamentul în ipoteza recunoașterii unei hotărâri privind adoptarea unor măsuri de conservare?
4. Clauza de ordine publică prevăzută la articolul 34 punctul 1 din regulamentul poate fi interpretată în sensul că recunoașterea unei hotărâri privind adoptarea unor măsuri de conservare este contrară ordinii publice a unui stat membru în cazul în care, în primul rând, temeiul principal al adoptării măsurilor de conservare este quantumul considerabil al sumei indicate în acțiune, care nu a făcut obiectul unui calcul motivat și argumentat și, în al doilea rând, că, dacă această hotărâre este recunoscută și executată, aceasta ar putea cauza pârâtelor un prejudiciu pe care reclamanta, societate aflată în lichidare, nu l-ar putea repara în cazul respingerii acțiunii în despăgubire, ceea ce ar determina în definitiv o afectare a interesele economice ale statului în care se solicită recunoașterea, punând astfel în pericol siguranța acestuia, având în vedere că Republica Letonia deține 100 % din acțiunile Lidosta Rīga și 52,6 % din acțiunile AS Air Baltic Corporation?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 7 iunie 2013 — Claudiu Roșu/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(Cauza C-312/13)

(2013/C 226/11)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Claudiu Roșu

Pârâtă: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Întrebarea preliminară

În cazul reconsiderării statutului vânzătorului de persoană impozabilă în scopuri de TVA, contrapartida (prețul) livrării bunului imobil fiind stabilită de părți, fără nicio mențiune cu privire la TVA, art. 73 și 78 din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că baza de impozitare o reprezintă:

(a) contrapartida (prețul) livrării bunului stabilită de părți diminuată cu cota de TVA; sau

(b) contrapartida (prețul) livrării bunului convenită de părți?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 7 iunie 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală/Cătălin Ienciu

(Cauza C-313/13)

(2013/C 226/12)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Pârât: Cătălin Ienciu

Întrebarea preliminară

În cazul reconsiderării statutului vânzătorului de persoană impozabilă în scopuri de TVA, contrapartida (prețul) livrării bunului imobil fiind stabilită de părți, fără nicio mențiune cu privire la TVA, art. 73 și 78 din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că baza de impozitare o reprezintă:

(a) contrapartida (prețul) livrării bunului stabilită de părți diminuată cu cota de TVA; sau

(b) contrapartida (prețul) livrării bunului convenită de părți?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 7 iunie 2013 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-317/13)

(2013/C 226/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: F. Drexler, A. Caiola și M. Pencheva, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei 2013/129/UE a Consiliului din 7 martie 2013 privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control⁽¹⁾;

— menținerea efectelor Deciziei 2013/129/UE a Consiliului, până la momentul la care aceasta va fi înlocuită de un nou act adoptat în mod valabil;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cu titlu introductiv, Parlamentul European amintește că preambulul deciziei atacate face trimitere la următoarele temeuri juridice: articolul 8 alineatul (3) din Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive⁽²⁾ și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Parlamentul European deduce din aceasta că, în mod implicit, Consiliul se referă la articolul 34 alineatul (2) litera (c) TUE.

Parlamentul invocă două motive în susținerea acțiunii în anulare.

În primul rând, Parlamentul European susține că Consiliul și-a întemeiat decizia pe un temei juridic, articolul 34 alineatul (2) litera (c) TUE, care este abrogat de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Din această cauză, decizia atacată nu ar mai fi întemeiată decât pe Decizia 2005/387/JAI. Aceasta din urmă constituie un temei juridic derivat și, prin urmare, ar fi nelegală.

În al doilea rând, și ținând seama de cele de mai sus, Parlamentul European consideră că procedura decizională este afectată de încălcări ale unor norme fundamentale de procedură. Pe de o parte, în cazul în care articolul 34 alineatul (2) litera (c) TUE ar fi fost aplicat, Parlamentul European ar fi trebuit să fie consultat înainte de adoptarea deciziei atacate în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) TUE. Or, Parlamentul European susține că nu acest lucru nu s-a întâmplat. Pe de altă parte, dacă considerăm că dispozițiile aplicabile sunt cele rezultate din Tratatul de la Lisabona, Parlamentul European ar fi trebuit să fie asociat procedurii legislative în temeiul articolului 83 alineatul (1) TFUE. Întrucât, și într-un caz și în celălalt, Parlamentul European nu a fost implicat în adoptarea deciziei atacate, aceasta ar fi afectată de o încălcare a unei norme fundamentale de procedură.

În sfârșit, în ipoteza în care Curtea ar decide să anuleze decizia atacată, Parlamentul European consideră că este necesar, conform articolului 264 al doilea paragraf TFUE, să se mențină efectele deciziei atacate până la momentul în care aceasta va fi înlocuită de un nou act adoptat în mod valabil.

⁽¹⁾ JO L 72, p. 11.

⁽²⁾ JO L 127, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 170.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-320/13)

(2013/C 226/14)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită:

- constatarea faptului că, prin neadoptarea și în orice caz prin necomunicarea către Comisie a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE⁽¹⁾, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 27 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Polone în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 133 228,80 euro, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză, ca urmare a încălcării obligației de comunicare a măsurilor adoptate în vederea transpunerii Directivei 2009/28/CE;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurii.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2009/28/CE a expirat la 5 decembrie 2010.

⁽¹⁾ JO L 140, p. 16.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-321/13)

(2013/C 226/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux și N. Yerrell, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a transpune Directiva 2010/61/UE a Comisiei din 2 septembrie 2010 de adaptare, pentru prima dată, la progresul științific și tehnic a anexelor la Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind transportul interior de mărfuri periculoase⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) din directiva menționată;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2010/61/UE a Comisiei din 2 septembrie 2010 a expirat la 30 iunie 2011.

(¹) JO L 233, p. 27.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bolzano (Italia) la 13 iunie 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Ruffer/Katerina Pokorná

(Cauza C-322/13)

(2013/C 226/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bolzano

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ulrike Elfriede Grauel Ruffer

Pârâtă: Katerina Pokorná

Întrebările preliminare

Interpretarea articolelor 18 și 21 TFUE se opune aplicării unor dispoziții naționale, precum cele în discuție în speță, care conferă dreptul de a utiliza limba germană în procedurile civile desfășurate în fața instanțelor din provincia Bolzano numai cetățenilor italieni domiciliați în această provincie, iar nu și resortisanților altor state membre ale Uniunii Europene, indiferent dacă aceștia au sau nu au reședința în provincia Bozen?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 17 iunie 2013 — Burgo Group SpA/Illochroma SA, în lichidare, Jérôme Theetten, în calitate de lichidator al societății Illochroma SA

(Cauza C-327/13)

(2013/C 226/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Burgo Group SpA

Pârâtă: Illochroma SA, în lichidare, Jérôme Theetten, în calitate de lichidator al societății Illochroma SA

Întrebările preliminare

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului [din 29 mai 2000] privind procedurile de insolvență (¹), în special articolele 3, 16, 27, 28 și 29 din acesta, trebuie interpretat în sensul că:

- (a) „sediul” la care se referă articolul 3 alineatul (2) trebuie înțeles ca o sucursală a debitorului împotriva căruia a fost deschisă procedura principală și se opune ca, în cadrul intrării concomitente în procedura de lichidare a mai multor societăți care aparțin aceluiași grup, acestea să poată face obiectul unei proceduri secundare în statul membru în care acestea au sediul social, pentru motivul că au personalitate juridică?
- (b) persoana sau autoritatea abilitată să solicite deschiderea unei proceduri de insolvență trebuie să aibă domiciliul sau sediul social pe teritoriul instanței din statul membru căreia i se solicită această procedură sau acest drept trebuie să fie rezervat tuturor resortisanților Uniunii, în măsura în care aceștia demonstrează existența unei legături de drept cu sediul în cauză?
- (c) întrucât procedura principală de insolvență este o procedură de lichidare, deschiderea unei proceduri secundare de insolvență a unui sediu nu poate fi dispusă decât dacă aceasta îndeplinește criteriile de oportunitate lăsate la aprecierea instanței din statul membru în fața căreia este introdusă procedura secundară?

(¹) JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sozialgericht Leipzig (Germania) la 19 iunie 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano/Jobcenter Leipzig

(Cauza C-333/13)

(2013/C 226/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Leipzig

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Elisabeta Dano, Florin Dano

Pârât: Jobcenter Leipzig

Întrebările preliminare

1. Domeniul de aplicare personal al articolului 4 din Regulamentul nr. 883/2004 ⁽¹⁾ este deschis pentru persoanele care doresc să beneficieze nu de prestații de natura securității sociale sau de natura promovării familiei în sensul articolului 3 alineatul (1) din regulamentul, ci de o prestație specială de tip necontributiv în sensul articolului 3 alineatul (3) și al articolului 70 din regulamentul?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: prin articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 se interzice statelor membre ca, în scopul evitării unei sarcini excesive a prestațiilor sociale de tip necontributiv de asigurare a mijloacelor de subzistență în sensul articolului 70 din regulamentul, să excludă, în totalitate sau în parte, cetățenii defavorizați ai Uniunii de la primirea unor astfel de prestații care se acordă resortisanților proprii aflați în aceeași situație?
3. În cazul unui răspuns negativ la prima sau la a doua întrebare: în conformitate cu (a) articolul 18 TFUE și/sau (b) articolul 20 alineatul (2) a doua teză litera (a) TFUE coroborat cu articolul 20 alineatul (2) a treia teză TFUE și cu articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38 ⁽²⁾, se interzice statelor membre ca, în scopul evitării unei sarcini

excesive a prestațiilor sociale de tip necontributiv de asigurare a mijloacelor de subzistență în sensul articolului 70 din Regulamentul nr. 883/2004, să excludă, în totalitate sau în parte, cetățenii defavorizați ai Uniunii de la primirea unor astfel de prestații care se acordă resortisanților proprii aflați în aceeași situație?

4. În cazul în care, ca urmare a răspunsurilor la întrebările menționate anterior, excluderea în parte a prestațiilor de asigurare a mijloacelor de subzistență este conformă cu dreptul Uniunii: este permis ca acordarea prestațiilor de tip necontributiv de asigurare a mijloacelor de subzistență pentru cetățenii Uniunii să fie limitată, în afara situațiilor de urgență acute, la punerea la dispoziție a mijloacelor necesare pentru reîntoarcerea în țara de origine sau articolele 1, 20 și 51 din Carta drepturilor fundamentale impun prestații mai mari, care permit o ședere permanentă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

⁽²⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul

(Cauza T-276/13)

(2013/C 226/19)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Growth Energy (Washington, Statele Unite), Renewable Fuels Association (Washington, Statele Unite) (reprezentant: P. Vander Schueren, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO L 49, p. 10) în măsura în care le privește pe reclamante și pe membrii lor, și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a regulamentului de bază, întrucât aceasta a ales să aplice o taxă la nivel național și a refuzat să calculeze o taxă antidumping individuală, în pofida faptului că deținea toate informațiile necesare pentru a proceda astfel. În această privință, reclamantele consideră că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor relevante și o eroare de drept, că aceasta nu și-a motivat concluziile, că și-a încălcat obligația de diligență, precum și dreptul la apărare și principiul securității juridice și al încrederii legitime a reclamantelor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât nu a ajustat prețul de export pentru a calcula marja de dumping, ca urmare a faptului că nu a majorat prețurile de export

pentru amestecurile producătorului de amestecuri interesat, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor relevante și o eroare de drept.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere a faptelor relevante și a încălcării regulamentului de bază, precum și a principiului nediscriminării prin supraestimarea volumului importurilor de bioetanol provenit din Statele Unite și prin faptul că nu a tratat aceste importuri în mod similar cu importurile aceluiași produs provenite din țări terțe.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere și a încălcării regulamentului de bază atunci când aceasta a calculat marja de prejudiciu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori vădite de apreciere și a încălcării regulamentului de bază, întrucât a stabilit prejudiciul important prin referire la o industrie a Uniunii care nu produce un produs similar și întrucât a definit industria Uniunii înainte de a defini produsul similar.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat este afectat de erori vădite de apreciere și de erori de drept, întrucât prejudiciul important pe care îl stabilește se întemeiază pe date provenite dintr-un eșantion nereprezentativ de producători ai Uniunii.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere, întrucât a concluzionat că alte cauze ale prejudiciului important nu afectează legătura de cauzalitate dintre importurile vizate și prejudiciul pretins suferit de industria Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Consiliu a unei erori de drept și a încălcării principiului proporționalității prin adoptarea unei măsuri antidumping care nu era necesară.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept și a încălcării principiilor bune administrări și al nediscriminării, întrucât Comisia a considerat că ancheta privind bioetanolul originar din Statele Unite era întemeiată pe o plângere adecvată, în timp ce aceasta nu îndeplinea condițiile prevăzute de regulamentul de bază.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a numeroase încălcări ale dreptului la apărare al reclamantelor și pe nemotivarea adoptării regulamentului atacat, întrucât concluziile definitive pe baza cărora a fost

adoptat acest regulament nu conțineau faptele și elementele esențiale pentru adoptarea unor măsuri definitive. De asemenea, Comisia a modificat perioada de validitate a măsurilor fără o motivare, fără să permită reclamantelor accesul la dosarul neconfidențial în timp util și fără să le acorde suficient timp pentru a transmite observații cu privire la concluziile definitive.

Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — Marquis Energy/ Consiliul

(Cauza T-277/13)

(2013/C 226/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Marquis Energy LLC (Hennepin, Statele Unite)
(reprezentant: P. Vander Schueren, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO L 49 din 22.2.2013, p. 10), în măsura în care o afectează pe reclamantă și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă 10 motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că Comisia a acționat cu încălcarea regulamentului de bază, întrucât a ales să impună o taxă la scară națională și a refuzat să calculeze o taxă antidumping individuală, în pofida faptului că deținea toate informațiile necesare în acest scop. În această privință, reclamanta apreciază că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor pertinente și o eroare de drept, că nu și-a motivat concluziile, că și-a încălcat obligația de diligență și că a încălcat dreptul la apărare, precum și principiul securității juridice și încrederea legitimă a reclamantei.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că, întrucât nu a ajustat prețul de export pentru a calcula marja de dumping, din cauza faptului că nu a ajustat în sens crescător prețurile de export ale amestecurilor producătorului de amestecuri în cauză, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor pertinente și o eroare de drept.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta consideră că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor pertinente și a încălcat regulamentul de bază, precum și principiul nediscriminării prin supraevaluarea volumului de importuri de bioetanol provenind din Statele Unite și prin faptul că nu a tratat aceste importuri într-un mod similar cu cel în care a tratat aceiași produs provenind din țări terțe.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat regulamentul de bază atunci când a calculat marja de prejudiciu.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit erori vădite de apreciere și a încălcat regulamentul de bază, întrucât a determinat prejudiciul important prin raportare la o industrie a Uniunii care nu fabrică produse similare și prin definirea industriei Uniunii înainte de a defini produsul similar.

6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta susține că regulamentul atacat este afectat de erori vădite de apreciere și de erori de drept din cauza faptului că prejudiciul important pe care îl stabilește se bazează pe date privind un eșantion nereprezentativ de producători din Uniune.

7. Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin aceea că a concluzionat că alte cauze ale prejudiciului important nu întrerup legătura de cauzalitate între importurile vizate și prejudiciul care se pretinde că a fost suferit de industria Uniunii.

8. Prin intermediul celui de al optulea motiv, reclamanta susține că Consiliul a săvârșit o eroare de drept și a încălcat principiul proporționalității prin adoptarea unei măsuri antidumping care nu este necesară.

9. Prin intermediul celui de al nouălea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit erori de drept și a încălcat principiile buneii administrări și nediscriminării întrucât a considerat că ancheta privind bioetanolul originar din Statele Unite se baza pe o plângere adecvată, deși aceasta nu îndeplinea cerințele prevăzute de regulamentul de bază.

10. Prin intermediul celui de al zecelea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit numeroase încălcări ale dreptului la apărare al reclamantei și nu a motivat adoptarea regulamentului atacat, întrucât informarea finală pe baza căreia acest regulament a fost adoptat nu cuprindea faptele și considerațiile esențiale care justifică adoptarea măsurilor definitive. Comisia a modificat de asemenea perioada de validitate a măsurilor fără motivare, fără să permită reclamantei accesul la dosarul neconfidențial în timp util și fără să îi acorde suficient timp pentru a prezenta comentarii cu privire la informarea finală.

A acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Ledra Advertising/ Comisia și BCE

(Cauza T-289/13)

(2013/C 226/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ledra Advertising Ltd (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: C. Paschalides, Solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- acordarea unor despăgubiri în cuantum de 958 920 de euro pentru faptul că condițiile impuse la punctele 1.23-1.27 din memorandumul de înțelegere din 26 aprilie 2013 încheiat între Cipru și pârâte conțineau cerințe care încălcau flagrant o legislație de rang superior pentru protecția individului, și anume: articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Primul Protocol la Convenția europeană a drepturilor omului;
- declararea respectivelor condiții ca fiind nule și dispunerea unei revizuirii urgente a instrumentelor de asistență financiară prevăzute la articolele 14-18 din Tratatul de instituire a Mecanismului european de stabilitate (denumit în continuare „Tratatul MES”), potrivit articolului 19, luând în considerare hotărârea Tribunalului, în vederea operării modificărilor necesare pentru respectarea acestei hotărâri și
- în măsura în care despăgubirile solicitate în primul capăt de cerere nu sunt acordate deoarece condițiile menționate trebuie să fie anulate, acordarea de despăgubiri pentru încălcarea articolului 263 TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că respectivele condiții din memorandumul de înțelegere conțineau cerințe „care încălcau flagrant o normă superioară de drept pentru protecția individului” (1), întrucât:
 - norma de drept menționată este superioară deoarece este conținută în Cartă și în CEDO;
 - potrivit articolului 51 alineatul (1) din Cartă și articolului 6 alineatul (2) TUE, pârâtele au obligația să respecte și să promoveze drepturile fundamentale garantate de Cartă și de CEDO și
 - depozitele bancare constituie bunuri în sensul articolului 17 din Cartă menționat și al articolului 1 din Primul Protocol la CEDO.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că încălcările de mai jos, considerate împreună, au fost atât de ample, încât au determinat o încălcare flagrantă a unei legislații de rang superior, după cum urmează:
 - la momentul lipirii reclamantei de depozitele sale bancare, nu existau „cazuri[...] și condiții[...] prevăzute de lege” în *acquis-ul* referitor la lipsirea de depozite bancare, contrar Cartei și Protocolului;
 - reclamanta a fost lipsită de depozitele sale fără o „despăgubir[e] just[ă] acordat[ă] în timp util”, contrar articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;
 - lipsirea de depozite este, la prima vedere, nelegală, cu excepția cazului în care, cu „respectarea principiului proporționalității, [...] [este] necesar[ă] și numai dacă răspund[e] efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți” (2);
 - interesul public concurent constând în prevenirea panicii și a afectării sistemului bancar, pe termen scurt și mediu, nu a fost luat în considerare la evaluarea interesului public potrivit articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;
 - scopul nu a fost de a aduce prejudicii sau de a penaliza Ciprul, ci de a-i aduce un beneficiu acestuia și zonei euro prin oferirea unui sprijin pentru realizarea stabilității și, astfel, prin sprijinirea instituțiilor sale financiare și a viabilității sale economice, nu prin destabilizarea acestora și

- nu exista un raport de proporționalitate între ingerință și scopul legitim, întrucât, potrivit articolului 3 din Tratatul MES 2012, obiectivul veritabil era „mobilizarea unor resurse financiare și furnizarea, cu o condiționare strictă [...] a unui sprijin pentru stabilitatea membrilor săi care se confruntă sau riscă să se confrunte cu probleme grave de finanțare, dacă este indispensabil pentru menținerea stabilității financiare a zonei euro în ansamblu și a statelor sale membre”, fără a paraliza economia acesteia.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că lipsirea reclamantei de depozitele sale nu era necesară sau proporțională.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, în cele din urmă, pârâtele au determinat lipsirea reclamantei de depozitele sale bancare deoarece, în lipsa încălcării flagrante, depozitele bancare ale reclamantei ar fi fost protejate de drepturile de care beneficiază aceasta în temeiul Cartei și al Protocolului, astfel încât pierderea reclamantei era suficient de directă și de previzibilă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care afirmațiile de mai sus sunt fondate, condițiile menționate trebuie declarate nule, cu toate că respectivele condiții erau adresate Ciprului, întrucât acestea o privesc în mod direct și individual pe reclamantă, pentru motivul că aceste condiții și modul în care au fost implementate încalcă Tratatul și/sau o normă de drept în legătură cu aplicarea acestuia și/sau, în măsura în care se consideră că lipsirea reclamantei de depozitul său bancar a subminat principiul supremației legii, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) TUE, au constituit un abuz de putere.

(¹) A se vedea Hotărârea din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schoep-
penstedt/Consiliul (5/71, Rec., p. 975).

(²) Articolul 52 alineatul (1) din Cartă.

Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — CMBG/Comisia și BCE

(Cauza T-290/13)

(2013/C 226/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CMBG Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice)
(reprezentați: C. Paschalides, Solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- acordarea unor despăgubiri în cuantum de 1 999 121,60 euro pentru faptul că condițiile impuse la punctele 1.23-1.27 din memorandumul de înțelegere din 26 aprilie 2013 încheiat între Cipru și pârâte conțineau cerințe care încălcau flagrant o legislație de rang superior pentru protecția individului, și anume: articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Primul Protocol la Convenția europeană a drepturilor omului;
- declararea respectivelor condiții ca fiind nule și dispunerea unei revizuii urgente a instrumentelor de asistență financiară prevăzute la articolele 14-18 din Tratatul de instituire a Mecanismului european de stabilitate (denumit în continuare „Tratatul MES”), potrivit articolului 19, luând în considerare hotărârea Tribunalului, în vederea operării modificărilor necesare pentru respectarea acestei hotărâri și
- în măsura în care despăgubirile solicitate în primul capăt de cerere nu sunt acordate deoarece condițiile menționate trebuie să fie anulate, acordarea de despăgubiri pentru încălcarea articolului 263 TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că respectivele condiții din memorandumul de înțelegere conțineau cerințe „care încălcau flagrant o normă superioară de drept pentru protecția individului” (¹), întrucât:
 - norma de drept menționată este superioară deoarece este conținută în Cartă și în CEDO;
 - potrivit articolului 51 alineatul (1) din Cartă și articolului 6 alineatul (2) TUE, pârâtele au obligația să respecte și să promoveze drepturile fundamentale garantate de Cartă și de CEDO și
 - depozitele bancare constituie bunuri în sensul articolului 17 din Cartă menționat și al articolului 1 din Primul Protocol la CEDO.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că încălcările de mai jos, considerate împreună, au fost atât de ample, încât au determinat o încălcare flagrantă a unei legislații de rang superior, după cum urmează:

— la momentul lipirii reclamantei de depozitele sale bancare, nu existau „cazuri[...] și condiții[...] prevăzute de lege” în *acquis-ul* referitor la lipsirea de depozite bancare, contrar Cartei și Protocolului;

— reclamanta a fost lipsită de depozitele sale fără o „despăgubir[e] just[ă] acordat[ă] în timp util”, contrar articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;

— lipsirea de depozite este, la prima vedere, nelegală, cu excepția cazului în care, cu „respectarea principiului proporționalității, [...] [este] necesar[ă] și numai dacă răspund[e] efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți”⁽²⁾;

— interesul public concurent constând în prevenirea panicii și a afectării sistemului bancar, pe termen scurt și mediu, nu a fost luat în considerare la evaluarea interesului public potrivit articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;

— scopul nu a fost de a aduce prejudicii sau de a penaliza Ciprul, ci de a-i aduce un beneficiu acestuia și zonei euro prin oferirea unui sprijin pentru realizarea stabilității și, astfel, prin sprijinirea instituțiilor sale financiare și a viabilității sale economice, nu prin destabilizarea acestora și

— nu exista un raport de proporționalitate între ingerință și scopul legitim, întrucât, potrivit articolului 3 din Tratatul MES 2012, obiectivul veritabil era „mobilizarea unor resurse financiare și furnizarea, cu o condiționare strictă [...] a unui sprijin pentru stabilitatea membrilor săi care se confruntă sau riscă să se confrunte cu probleme grave de finanțare, dacă este indispensabil pentru menținerea stabilității financiare a zonei euro în ansamblu și a statelor sale membre”, fără a paraliza economia acesteia.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că lipsirea reclamantei de depozitele sale nu era necesară sau proporțională.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, în cele din urmă, pârâtele au determinat lipsirea reclamantei de depozitele sale

bancare deoarece, în lipsa încălcării flagrante, depozitele bancare ale reclamantei ar fi fost protejate de drepturile de care beneficiază aceasta în temeiul Cartei și al Protocolului, astfel încât pierderea reclamantei era suficient de directă și de previzibilă.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care afirmațiile de mai sus sunt fondate, condițiile menționate trebuie declarate nule, cu toate că respectivele condiții erau adresate Ciprului, întrucât acestea o privesc în mod direct și individual pe reclamantă, pentru motivul că aceste condiții și modul în care au fost implementate încalcă Tratatul și/sau o normă de drept în legătură cu aplicarea acestuia și/sau, în măsura în care se consideră că lipsirea reclamantei de depozitul său bancar a subminat principiul supremației legii, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) TUE, au constituit un abuz de putere.

⁽¹⁾ A se vedea Hotărârea din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schoepstedt/Consiliul (5/71, Rec., p. 975).

⁽²⁾ Articolul 52 alineatul (1) din Cartă.

Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Eleftheriou și Papachristofi/Comisia și BCE

(Cauza T-291/13)

(2013/C 226/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamânți: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Cipru), Eleni Eleftheriou (Dherynia) și Lilia Papachristofi (Dherynia) (reprezențanți: C. Paschalides, Solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamânții solicită Tribunalului:

— acordarea unor despăgubiri în cuantum de 347 520,68 lire sterline pentru faptul că condițiile impuse la punctele 1.23-1.27 din memorandumul de înțelegere din 26 aprilie 2013 încheiat între Cipru și pârâte conțineau cerințe care încălcau flagrant o legislație de rang superior pentru protecția individului, și anume: articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Primul Protocol la Convenția europeană a drepturilor omului;

- declararea respectivelor condiții ca fiind nule și dispunerea unei revizuirii urgente a instrumentelor de asistență financiară prevăzute la articolele 14-18 din Tratatul de instituire a Mecanismului european de stabilitate (denumit în continuare „Tratatul MES”), potrivit articolului 19, luând în considerare hotărârea Tribunalului, în vederea operării modificărilor necesare pentru respectarea acestei hotărâri și
- lipsirea de depozite este, la prima vedere, nelegală, cu excepția cazului în care, cu „respectarea principiului proporționalității, [...] [este] necesar[ă] și numai dacă răspund[e] efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți” (2);
- în măsura în care despăgubirile solicitate în primul capăt de cerere nu sunt acordate deoarece condițiile menționate trebuie să fie anulate, acordarea de despăgubiri pentru încălcarea articolului 263 TFUE.
- interesul public concurent constând în prevenirea panicii și a afectării sistemului bancar, pe termen scurt și mediu, nu a fost luat în considerare la evaluarea interesului public potrivit articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că respectivele condiții din memorandumul de înțelegere conțineau cerințe „care încălcau flagrant o normă superioară de drept pentru protecția individului” (1), întrucât:

- norma de drept menționată este superioară deoarece este conținută în Cartă și în CEDO;

- potrivit articolului 51 alineatul (1) din Cartă și articolului 6 alineatul (2) TUE, pârâtele au obligația să respecte și să promoveze drepturile fundamentale garantate de Cartă și de CEDO și

- depozitele bancare constituie bunuri în sensul articolului 17 din Cartă menționat și al articolului 1 din Primul Protocol la CEDO.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că încălcările de mai jos, considerate împreună, au fost atât de ample, încât au determinat o încălcare flagrantă a unei legislații de rang superior, după cum urmează:

- la momentul lipsirii reclamanților de depozitele lor bancare, nu existau „cazuri[...] și condiții[...] prevăzute de lege” în *acquis-ul* referitor la lipsirea de depozite bancare, contrar Cartei și Protocolului;

- reclamanții au fost lipsiți de depozitele lor fără o „despăgubir[e] just[ă] acordat[ă] în timp util”, contrar articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;

- scopul nu a fost de a aduce prejudicii sau de a penaliza Ciprul, ci de a-i aduce un beneficiu acestuia și zonei euro prin oferirea unui sprijin pentru realizarea stabilității și, astfel, prin sprijinirea instituțiilor sale financiare și a viabilității sale economice, nu prin destabilizarea acestora și

- nu exista un raport de proporționalitate între ingerință și scopul legitim, întrucât, potrivit articolului 3 din Tratatul MES 2012, obiectivul veritabil era „mobilizarea unor resurse financiare și furnizarea, cu o condiționare strictă [...] a unui sprijin pentru stabilitatea membrilor săi care se confruntă sau riscă să se confrunte cu probleme grave de finanțare, dacă este indispensabil pentru menținerea stabilității financiare a zonei euro în ansamblu și a statelor sale membre”, fără a paraliza economia acesteia.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că lipsirea reclamanților de depozitele lor nu era necesară sau proporțională.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, în cele din urmă, pârâtele au determinat lipsirea reclamanților de depozitele lor bancare deoarece, în lipsa încălcării flagrante, depozitele bancare ale reclamanților ar fi fost protejate de drepturile de care beneficiază aceștia în temeiul Cartei și al Protocolului, astfel încât pierderea reclamanților era suficient de directă și de previzibilă.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care afirmațiile de mai sus sunt fondate, condițiile menționate trebuie declarate nule, cu toate că respectivele condiții erau adresate Ciprului, întrucât acestea îi privesc în mod direct și individual pe fiecare dintre reclamanți, pentru motivul că aceste condiții și modul în care au fost implementate încălcă Tratatul și/sau o normă de drept în legătură cu

aplicarea acestuia și/sau, în măsura în care se consideră că lipsirea reclamanților de depozitul lor bancar a subminat principiul supremației legii, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) TUE, au constituit un abuz de putere.

(¹) A se vedea Hotărârea din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schoepstedt/Consiliul (5/71, Rec., p. 975).

(²) Articolul 52 alineatul (1) din Cartă.

Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Evangelou/Comisia și BCE

(Cauza T-292/13)

(2013/C 226/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Christos Evangelou (Derynia, Cipru) și Yvonne Evangelou (Derynia) (reprezentanți: C. Paschalides, Solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- acordarea unor despăgubiri în cuantum de 1 552 110,64 euro pentru faptul că condițiile impuse la punctele 1.23-1.27 din memorandumul de înțelegere din 26 aprilie 2013 încheiat între Cipru și pârâte conțineau cerințe care încălcau flagrant o legislație de rang superior pentru protecția individului, și anume: articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Primul Protocol la Convenția europeană a drepturilor omului;
- declararea respectivelor condiții ca fiind nule și dispunerea unei revizuii urgente a instrumentelor de asistență financiară prevăzute la articolele 14-18 din Tratatul de instituire a Mecanismului european de stabilitate (denumit în continuare „Tratatul MES”), potrivit articolului 19, luând în considerare hotărârea Tribunalului, în vederea operării modificărilor necesare pentru respectarea acestei hotărâri și

— în măsura în care despăgubirile solicitate în primul capăt de cerere nu sunt acordate deoarece condițiile menționate trebuie să fie anulate, acordarea de despăgubiri pentru încălcarea articolului 263 TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că respectivele condiții din memorandumul de înțelegere conțineau cerințe „care încălcau flagrant o normă superioară de drept pentru protecția individului” (¹), întrucât:

— norma de drept menționată este superioară deoarece este conținută în Cartă și în CEDO;

— potrivit articolului 51 alineatul (1) din Cartă și articolului 6 alineatul (2) TUE, pârâtele au obligația să respecte și să promoveze drepturile fundamentale garantate de Cartă și de CEDO și

— depozitele bancare constituie bunuri în sensul articolului 17 din Cartă menționat și al articolului 1 din Primul Protocol la CEDO.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că încălcările de mai jos, considerate împreună, au fost atât de ample, încât au determinat o încălcare flagrantă a unei legislații de rang superior, după cum urmează:

— la momentul lipirii reclamanților de depozitele lor bancare, nu existau „cazuri[...] și condiții[...] prevăzute de lege” în *acquis-ul* referitor la lipsirea de depozite bancare, contrar Cartei și Protocolului;

— reclamanții au fost lipsiți de depozitele lor fără o „despăgubir[e] just[ă] acordat[ă] în timp util”, contrar articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;

— lipsirea de depozite este, la prima vedere, nelegală, cu excepția cazului în care, cu „respectarea principiului proporționalității, [...] [este] necesar[ă] și numai dacă răspund[e] efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți” (²);

— interesul public concurent constând în prevenirea panicii și a afectării sistemului bancar, pe termen scurt și mediu, nu a fost luat în considerare la evaluarea interesului public potrivit articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;

— scopul nu a fost de a aduce prejudicii sau de a penaliza Ciprul, ci de a-i aduce un beneficiu acestuia și zonei euro prin oferirea unui sprijin pentru realizarea stabilității și, astfel, prin sprijinirea instituțiilor sale financiare și a viabilității sale economice, nu prin destabilizarea acestora și

— nu exista un raport de proporționalitate între ingerință și scopul legitim, întrucât, potrivit articolului 3 din Tratatul MES 2012, obiectivul veritabil era „mobilizarea unor resurse financiare și furnizarea, cu o condiționare strictă [...] a unui sprijin pentru stabilitatea membrilor săi care se confruntă sau riscă să se confrunte cu probleme grave de finanțare, dacă este indispensabil pentru menținerea stabilității financiare a zonei euro în ansamblu și a statelor sale membre”, fără a paraliza economia acesteia.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că lipsirea reclamanților de depozitele lor nu era necesară sau proporțională.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, în cele din urmă, pârătele au determinat lipsirea reclamanților de depozitele lor bancare deoarece, în lipsa încălcării flagrante, depozitele bancare ale reclamanților ar fi fost protejate de drepturile de care beneficiază aceștia în temeiul Cartei și al Protocolului, astfel încât pierderea reclamanților era suficient de directă și de previzibilă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care afirmațiile de mai sus sunt fondate, condițiile menționate trebuie declarate nule, cu toate că respectivele condiții erau adresate Ciprului, întrucât acestea îi privesc în mod direct și individual pe fiecare dintre reclamanți, pentru motivul că aceste condiții și modul în care au fost implementate încalcă Tratatul și/sau o normă de drept în legătură cu aplicarea acestuia și/sau, în măsura în care se consideră că lipsirea reclamanților de depozitul lor bancar a subminat principiul supremației legii, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) TUE, au constituit un abuz de putere.

Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Theophilou/Comisia și BCE

(Cauza T-293/13)

(2013/C 226/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Christos Theophilou (Nicosia, Cipru) și Eleni Theophilou (Nicosia) (reprezentanți: C. Paschalides, Solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- acordarea unor despăgubiri în cuantum de 1 583 479 de euro pentru faptul că condițiile impuse la punctele 1.23-1.27 din memorandumul de înțelegere din 26 aprilie 2013 încheiat între Cipru și pârâte conțineau cerințe care încălcau flagrant o legislație de rang superior pentru protecția individului, și anume: articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Primul Protocol la Convenția europeană a drepturilor omului;
- declararea respectivelor condiții ca fiind nule și dispunerea unei revizuii urgente a instrumentelor de asistență financiară prevăzute la articolele 14-18 din Tratatul de instituire a Mecanismului european de stabilitate (denumit în continuare „Tratatul MES”), potrivit articolului 19, luând în considerare hotărârea Tribunalului, în vederea operării modificărilor necesare pentru respectarea acestei hotărâri și
- în măsura în care despăgubirile solicitate în primul capăt de cerere nu sunt acordate deoarece condițiile menționate trebuie să fie anulate, acordarea de despăgubiri pentru încălcarea articolului 263 TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că respectivele condiții din memorandumul de înțelegere conțineau cerințe „care încălcau flagrant o normă superioară de drept pentru protecția individului” ⁽¹⁾, întrucât:

— norma de drept menționată este superioară deoarece este conținută în Cartă și în CEDO;

⁽¹⁾ A se vedea Hotărârea din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schoep-
penstedt/Consiliul (5/71, Rec., p. 975).

⁽²⁾ Articolul 52 alineatul (1) din Cartă.

- potrivit articolului 51 alineatul (1) din Cartă și articolului 6 alineatul (2) TUE, pârâtele au obligația să respecte și să promoveze drepturile fundamentale garantate de Cartă și de CEDO și
- depozitele bancare constituie bunuri în sensul articolului 17 din Cartă menționat și al articolului 1 din Primul Protocol la CEDO.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că încălcările de mai jos, considerate împreună, au fost atât de ample, încât au determinat o încălcare flagrantă a unei legislații de rang superior, după cum urmează:
- la momentul lipșirii reclamanților de depozitele lor bancare, nu existau „cazuri[...] și condiții[...] prevăzute de lege” în *acquis-ul* referitor la lipsirea de depozite bancare, contrar Cartei și Protocolului;
- reclamanții au fost lipsiți de depozitele lor fără o „despăgubir[e] just[ă] acordat[ă] în timp util”, contrar articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;
- lipsirea de depozite este, la prima vedere, nelegală, cu excepția cazului în care, cu „respectarea principiului proporționalității, [...] [este] necesar[ă] și numai dacă răspund[e] efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți”⁽²⁾;
- interesul public concurent constând în prevenirea panicii și a afectării sistemului bancar, pe termen scurt și mediu, nu a fost luat în considerare la evaluarea interesului public potrivit articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;
- scopul nu a fost de a aduce prejudicii sau de a penaliza Ciprul, ci de a-i aduce un beneficiu acestuia și zonei euro prin oferirea unui sprijin pentru realizarea stabilității și, astfel, prin sprijinirea instituțiilor sale financiare și a viabilității sale economice, nu prin destabilizarea acestora și
- nu exista un raport de proporționalitate între ingerință și scopul legitim, întrucât, potrivit articolului 3 din Tratatul MES 2012, obiectivul veritabil era „mobilizarea unor resurse financiare și furnizarea, cu o condiționare strictă [...] a unui sprijin pentru stabilitatea membrilor săi care se confruntă sau riscă să se confrunte cu probleme grave de finanțare, dacă este indispensabil pentru menținerea stabilității financiare a zonei euro în ansamblu și a statelor sale membre”, fără a paraliza economia acesteia.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că lipsirea reclamanților de depozitele lor nu era necesară sau proporțională.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, în cele din urmă, pârâtele au determinat lipsirea reclamanților de depozitele lor bancare deoarece, în lipsa încălcării flagrante, depozitele bancare ale reclamanților ar fi fost protejate de drepturile de care beneficiază aceștia în temeiul Cartei și al Protocolului, astfel încât pierderea reclamanților era suficient de directă și de previzibilă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care afirmațiile de mai sus sunt fondate, condițiile menționate trebuie declarate nule, cu toate că respectivele condiții erau adresate Ciprului, întrucât acestea îi privesc în mod direct și individual pe fiecare dintre reclamanți, pentru motivul că aceste condiții și modul în care au fost implementate încalcă Tratatul și/sau o normă de drept în legătură cu aplicarea acestuia și/sau, în măsura în care se consideră că lipsirea reclamanților de depozitul lor bancar a subminat principiul supremației legii, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) TUE, au constituit un abuz de putere.

⁽¹⁾ A se vedea Hotărârea din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schoepstedt/Consiliul (5/71, Rec., p. 975).

⁽²⁾ Articolul 52 alineatul (1) din Cartă.

Acțiune introdusă la 27 mai 2013 — Fialtor/Comisia și BCE

(Cauza T-294/13)

(2013/C 226/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (reprezentanți: C. Paschalides, Solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- acordarea unor despăgubiri în cuantum de 278 925,79 euro pentru faptul că condițiile impuse la punctele 1.23-1.27 din memorandumul de înțelegere din 26 aprilie 2013 încheiat între Cipru și părțile conțineau cerințe care încălcau flagrant o legislație de rang superior pentru protecția individului, și anume: articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Primul Protocol la Convenția europeană a drepturilor omului;
- declararea respectivelor condiții ca fiind nule și dispunerea unei revizuirii urgente a instrumentelor de asistență financiară prevăzute la articolele 14-18 din Tratatul de instituire a Mecanismului european de stabilitate (denumit în continuare „Tratatul MES”), potrivit articolului 19, luând în considerare hotărârea Tribunalului, în vederea operării modificărilor necesare pentru respectarea acestei hotărâri și
- în măsura în care despăgubirile solicitate în primul capăt de cerere nu sunt acordate deoarece condițiile menționate trebuie să fie anulate, acordarea de despăgubiri pentru încălcarea articolului 263 TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că respectivele condiții din memorandumul de înțelegere conțineau cerințe „care încălcau flagrant o normă superioară de drept pentru protecția individului”⁽¹⁾, întrucât:
 - norma de drept menționată este superioară deoarece este conținută în Cartă și în CEDO;
 - potrivit articolului 51 alineatul (1) din Cartă și articolului 6 alineatul (2) TUE, părțile au obligația să respecte și să promoveze drepturile fundamentale garantate de Cartă și de CEDO și
 - depozitele bancare constituie bunuri în sensul articolului 17 din Cartă menționat și al articolului 1 din Primul Protocol la CEDO.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că încălcările de mai jos, considerate împreună, au fost atât de ample, încât au determinat o încălcare flagrantă a unei legislații de rang superior, după cum urmează:

- la momentul lipsirii reclamantei de depozitele sale bancare, nu existau „cazuri[...] și condiții[...] prevăzute de lege” în *acquis-ul* referitor la lipsirea de depozite bancare, contrar Cartei și Protocolului;
 - reclamanta a fost lipsită de depozitele sale fără o „despăgubir[e] just[ă] acordat[ă] în timp util”, contrar articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;
 - lipsirea de depozite este, la prima vedere, nelegală, cu excepția cazului în care, cu „respectarea principiului proporționalității, [...] [este] necesar[ă] și numai dacă răspund[e] efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți”⁽²⁾;
 - interesul public concurent constând în prevenirea panicii și a afectării sistemului bancar, pe termen scurt și mediu, nu a fost luat în considerare la evaluarea interesului public potrivit articolului 17 din Cartă și articolului 1 din Protocol;
 - scopul nu a fost de a aduce prejudicii sau de a penaliza Ciprul, ci de a-i aduce un beneficiu acestuia și zonei euro prin oferirea unui sprijin pentru realizarea stabilității și, astfel, prin sprijinirea instituțiilor sale financiare și a viabilității sale economice, nu prin destabilizarea acestora și
 - nu exista un raport de proporționalitate între ingerință și scopul legitim, întrucât, potrivit articolului 3 din Tratatul MES 2012, obiectivul veritabil era „mobilizarea unor resurse financiare și furnizarea, cu o condiționare strictă [...] a unui sprijin pentru stabilitatea membrilor săi care se confruntă sau riscă să se confrunte cu probleme grave de finanțare, dacă este indispensabil pentru menținerea stabilității financiare a zonei euro în ansamblu și a statelor sale membre”, fără a paraliza economia acesteia.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că lipsirea reclamantei de depozitele sale nu era necesară sau proporțională.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, în cele din urmă, părțile au determinat lipsirea reclamantei de depozitele sale bancare deoarece, în lipsa încălcării flagrante, depozitele bancare ale reclamantei ar fi fost protejate de drepturile de care beneficiază aceasta în temeiul Cartei și al Protocolului, astfel încât pierderea reclamantei era suficient de directă și de previzibilă.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care afirmațiile de mai sus sunt fondate, condițiile menționate trebuie declarate nule, cu toate că respectivele condiții erau adresate Ciprului, întrucât acestea o privesc în mod direct și individual pe reclamantă, pentru motivul că aceste condiții și modul în care au fost implementate încalcă Tratatul și/sau o normă de drept în legătură cu aplicarea acestuia și/sau, în măsura în care se consideră că lipsirea reclamantei de depozitul său bancar a subminat principiul supremației legii, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) TUE, au constituit un abuz de putere.

(¹) A se vedea Hotărârea din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schoepstedt/Consiliul (5/71, Rec., p. 975).

(²) Articolul 52 alineatul (1) din Cartă.

Acțiune introdusă la 30 mai 2013 — Adler Modemärkte/OAPI — Blufin (MARINE BLEU)

(Cauza T-296/13)

(2013/C 226/27)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Adler Modemärkte AG (Haibach, Germania) (reprezentanți: J. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Blufin SpA (Carpi, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 aprilie 2013 în cauza R 386/2012-2 pentru incompatibilitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 privind marca comunitară;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „MARINE BLEU”, pentru produse din clasa 25 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 637 193

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Blufin SpA

Marca sau semnul invocat: marca verbală „BLUMARINE”, pentru produse din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și respinge cererea de înregistrare

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94

Acțiune introdusă la 28 mai 2013 — Nordex Holding/OAPI — Fontana Food (Taverna)

(Cauza T-302/13)

(2013/C 226/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Danemarca) (reprezentant: M. Kleis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fontana Food AB (Tyresö, Suedia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs din 1 martie 2013 în cauza R 2608/2011-1;
- anularea deciziei nr. 4891 C din 21 octombrie 2011 a diviziei de anulare, care a precedat adoptarea deciziei atacate;
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care conține elementul verbal „Taverna” — înregistrată ca marcă comunitară sub nr. 5 466 909

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele pentru solicitarea declarării nulității sunt cele prevăzute la articolul 53 alineatul (1) litera (a) și la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii comunitare atacate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 5 iunie 2013 — Silicium España Laboratorios/OAPI — LLR-G5 (LLRG5)

(Cauza T-306/13)

(2013/C 226/29)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Silicium España Laboratorios, SL (Vila-Seca, Spania) (reprezentant: C. Sueiras Villalobos, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Irlanda)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din data de 7 martie 2013 (cauza R 383/2012-1), în măsura în care anulează înregistrarea mărcii comunitare nr. 3384625, „LLRG5” întrucât a fost solicitată cu rea-credință;
- confirmarea deciziei diviziei de anulare din 20 decembrie 2011 în cauza 4174 C;
- obligarea OAPI la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă în raport cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „LLRG5” — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 384 625

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele cererii de anulare sunt cele stabilite la articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de anulare

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și anulează înregistrarea mărcii comunitare

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 7 iunie 2013 — Repsol/OAPI — Argiles (ELECTROLINERA)

(Cauza T-308/13)

(2013/C 226/30)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Repsol, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Devaureix și L. Montoya Terán, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Josep María Adell Argiles (Madrid, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 martie 2013 în cauza R 1565/2012-1 și, în consecință, admiterea înregistrării mărcii comunitare nr. 9 548 884 „ELECTROLINERA” pentru produsele din clasele 4, 37 și 39 pentru care a fost refuzată înregistrarea prin decizia atacată;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ELECTROLINERA” pentru produse și servicii din clasele 4, 35, 37 și 39 — cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 548 884

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Josep María Adell Argiles

Marca sau semnul invocat: marca națională verbală „ELECTROLINERA” pentru produse din clasele 6, 9 și 12

Decizia diviziei de opoziție: respinge în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: admite în parte calea de atac, anulează în parte decizia diviziei de opoziție și, ca urmare, respinge în mai mare măsură cererea de înregistrare a unei mărci comunitare

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 7 iunie 2013 — Enosi Mastichoparagon/OAPI — Gaba International (ELMA)

(Cauza T-309/13)

(2013/C 226/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Enosi Mastichoparagon Chiou (Chios, Grecia) (reprezentant: A. Malamis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gaba International Holding AG (Hamburg, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs din 26 martie 2013, în cauza R 1539/2012-4;
- obligarea Oficiului și a celeilalte părți (parte care a formulat opoziția în fața diviziei de opoziție și intimată în fața camerei de recurs a OAPI) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata celor efectuate de solicitantul mărcii comunitare (reclamanta din acțiunea în anulare).

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ELMA” pentru produse din clasa 5 — înregistrarea internațională care desemnează Comunitatea Europeană nr. 900 845

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrarea comunitară a mărcii verbale „ELMEX” pentru produse din clasele 3, 5 și 21

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 12 iunie 2013 — Portugalia/Comisia

(Cauza T-314/13)

(2013/C 226/32)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, agent, M. Gorrão-Henriques și J. da Silva Sampaio, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea articolelor 1 și 2 din Decizia Comisiei Europene C(2013) 1870 final;
- constatarea neaplicării în speță a Regulamentului (CE) nr. 16/2003 ⁽¹⁾, mai concret a articolului 7, pentru încălcarea normelor fundamentale de procedură, încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1164/94 ⁽²⁾, sau în orice caz, pentru încălcarea principiilor generale ale dreptului în vigoare în ordinea juridică a UE;
- declararea faptului că Comisia trebuie să plătească soldul datorat;
- în subsidiar:
 - (a) constatarea prescrierii procedurii de recuperare a sumelor plătite deja și a dreptului de reținere a soldului neplătit încă;

(b) declararea obligației de reducere a corecției efectuate de Comisie cu privire la neregulile care pot determina neplata în totalitate a soldului și recuperarea integrală a cheltuielilor plătite ulterior datei de 3 iunie 2003, dar facturate între luna iunie 2002 și luna februarie 2003;

— în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive:

1. Primul motiv întemeiat pe nelegalitatea Regulamentului (CE) nr. 16/2003 pentru încălcarea normelor fundamentale de procedură și încălcarea unei norme ierarhic superioare

— Regulamentul (CE) nr. 16/2003 este nelegal întrucât nu a fost adoptat de colegiul comisarilor nici conform procedurii de abilitare, nici conform procedurii scrise, nici conform procedurii simplificate potrivit Regulamentului de procedură al Comisiei⁽³⁾, în versiunea aflată în vigoare la data adoptării regulamentului menționat, și întrucât nu a respectat dispozițiile articolului 8 din Regulamentul de procedură al Comisiei, și în măsura în care Comisia dă articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 16/2003 o interpretare contrară Regulamentului (CE) nr. 1164/94.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor europene privind eligibilitatea cheltuielilor

— Decizia atacată încalcă normele juridice de aplicare a tratatului, în special în ceea ce privește aspectul dacă cheltuielile plătite după începerea perioadei de eligibilitate și în perioada de eligibilitate, deși au fost facturate anterior, sunt cheltuieli eligibile pentru finanțarea europeană.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor încrederii legitime, securității juridice și obligației administrației de a respecta propriile acte.

— Comisia Europeană avea o practică constantă în interpretarea normei în cauză în sensul pe care îl invocă Republica Portugheză.

Această interpretare provenea din surse autorizate de Comisia Europeană, fusese comunicată Republicii Portugheze și celorlalte state membre, iar conținutul acesteia era în mod clar de natură să dea Republicii Portugheze în mod legitim încrederea că facturile primite înainte și plătite după introducerea cererii complete la Comisia Europeană sunt eligibile.

Impunerea interpretării susținute în prezent de Comisie încalcă în mod vădit principiul securității juridice, întrucât

impune Republicii Portugheze sarcini financiare importante, deși această interpretare nu era nici certă, nici previzibilă.

4. Al patrulea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

— Deși este adevărat că în conformitate cu articolul H din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1164/94, Comisia Europeană poate efectua corecțiile financiare pe care le consideră necesare, ceea ce poate presupune desființarea în totalitate sau în parte a participării acordate pentru proiect, instituția amintită trebuie să respecte de asemenea principiul proporționalității, ținând seama de împrejurările din fiecare caz concret, cum ar fi tipul de neregulă și întinderea unui posibil impact financiar al eventualelor deficiențe din sistemele de gestiune și de control. De altfel, nu înțelegem cum se poate avea în vedere o anulare totală a participărilor acordate, întrucât corecțiile de 100 % se aplică numai atunci când deficiențele din sistemele de gestiune și de control sunt atât de importante, sau atunci când neregula identificată este atât de gravă, încât constituie o nerespectare completă a normelor comunitare, astfel încât toate plățile sunt nelegale.

Dificultățile de interpretare sunt un factor determinant de atenuare care ar trebui luat în considerare de Comisie întotdeauna. Având în vedere împrejurările descrise, există măsuri mai puțin restrictive, precum aplicarea unei rate reduse, chiar renunțarea la orice corecție, care permit atingerea obiectivului urmărit.

5. Al cincilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe prescripție.

În orice caz, cheltuielile anterioare datei de 3 iunie 2003 se prescrisese deja, întrucât ultima factură datează din 28 februarie 2003, cu trei luni și două zile înainte de data în cauză.

Conform Regulamentului (CE) nr. 2988/95 din 18 decembrie 1995⁽⁴⁾, termenul de prescripție a acțiunii este de patru ani de la săvârșirea abaterii.

(1) Regulamentul (CE) nr. 16/2003 al Comisiei din 6 ianuarie 2003 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1164/94 al Consiliului în ceea ce privește eligibilitatea cheltuielilor în cadrul acțiunilor cofinanțate de Fondul de coeziune (JO L 2, p. 7, Ediție specială 14/vol. 01, p. 94)

(2) Regulamentul (CE) nr. 1164/94 al Consiliului din 16 mai 1994 de creare a Fondului de coeziune (JO L 130, p. 1).

(3) JO L 308 din 8.12.2000, p. 26, Ediție specială 1/vol 2, p. 216.

(4) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială 1/vol. 1, p. 166).

Acțiune introdusă la 11 iunie 2013 — Pappalardo și alții/Comisia**(Cauza T-316/13)**

(2013/C 226/33)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamanți: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Italia), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Italia), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Italia) și Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (reprezențanți: V. Cannizzaro și L. Caroli, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Constatarea răspunderii extracontractuale a Comisiei Europene pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană, anulat de Curtea de Justiție prin hotărârea din 17 martie 2011 pronunțată în cauza C-221/09;
- în consecință, obligarea Comisiei la repararea prejudiciilor cauzate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții din prezenta cauză precizează că răspunderea extracontractuală în discuție rezultă din faptul că prin Regulamentul nr. 530/2008, Comisia a dispus în mod abuziv interzicerea pescuitului de ton roșu începând cu 16 iunie 2008 pentru navele care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei, în timp ce pentru navele care arborează pavilionul Spaniei, s-a dispus o astfel de interdicție numai începând cu 23 iunie 2008.

Potrivit reclamanților, în prezenta cauză sunt îndeplinite toate condițiile pentru angajarea răspunderii instituțiilor europene pentru activitatea lor legislativă, mai precis încălcarea gravă a unei norme care protejează particularii, caracterul real al prejudiciului și existența legăturii cauzale între acest comportament și prejudiciul invocat.

Reclamanții subliniază în această privință că Regulamentul nr. 530/2008 a fost anulat în totalitate de Curtea de Justiție pentru motivul încălcării principiului nediscriminării și că potrivit unei jurisprudențe constante încălcarea acestui principiu se numără printre cazurile de încălcare gravă a unei norme superioare care vizează protejarea particularilor.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2013 — Vita Phone/OAPI (LIFEDATA)**(Cauza T-318/13)**

(2013/C 226/34)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Vita Phone GmbH (Mannheim, Germania) (reprezențanți: P. Ruess și A. Doepner-Thiele, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 martie 2013 în cauza R 1072/2012-1;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „LIFEDATA” pentru produse și servicii din clasele 10 și 44 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 525 053

Decizia examinatorului: respinge înregistrarea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 25 mai 2013 — ZZ și alții/FEI

(Cauza F-51/13)

(2013/C 226/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Fondul European de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor care figurează în fișele de remunerație aferente lunii februarie 2013, prin care se stabilește o ajustare anuală a salariilor limitată la 1,8 % pentru anul 2013, precum și anularea fișelor ulterioare. Pe de altă parte, cerere subsecventă de obligare a instituției la plata unor daune interese pentru prejudiciul material și moral pretins suferit.

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziei cuprinse în fișele de remunerație ale reclamanților aferente lunii februarie 2013, decizie prin care se stabilește o ajustare anuală a salariilor limitată la 1,8 % pentru anul 2013, și, în consecință, anularea deciziilor similare cuprinse în fișele de remunerație ulterioare;
- obligarea pârâtului la plata în repararea prejudiciului material (i) a soldului de salariu care corespunde aplicării ajustării anuale pentru anul 2013, și anume o majorare de 1,8 %, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2013; (ii) a soldului de salariu care corespunde efectelor aplicării ajustării anuale cu 1,8 % pentru anul 2013 asupra cuantumului salariilor care urmează să fie plătite începând cu ianuarie 2014; (iii) a dobânzilor moratorii aferente soldurilor de salariu datorate până la plata integrală a sumelor respective, rata dobânzilor moratorii aplicată urmând să fie calculată pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabilă în perioada menționată, majorată cu trei puncte și (iv) daune interese ca urmare a pierderii puterii de cumpărare;
- obligarea pârâtului la plata sumei de 1 000 de euro către fiecare reclamant, cu titlu de reparare a prejudiciului moral;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2013 — ZZ/BEI

(Cauza F-55/13)

(2013/C 226/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare a reclamantului pentru anul 2011, în măsura în care nu îi atribuie calificativul „exceptional performance” (performanță excepțională) sau „very good performance” (performanță foarte bună) și nu îl propune pentru promovare la funcția D și în măsura în care îi stabilește obiectivele pentru anul 2012, anularea instrucțiunilor pentru raportul de evaluare 2011 și, în sfârșit, obligarea BEI la plata prejudiciilor morale și materiale pe care reclamantul pretinde că le-a suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea: a) deciziei din 18 decembrie 2012, în măsura în care Comitetul de recurs a respins, în temeiul articolului 22 din Regulamentul personalului BEI și a Notei personalului nr. 715 HR/P&O/2012-0103 din 29 martie 2012, acțiunea formulată de reclamant privind raportul de informare pentru anul 2011; b) raportul de informare 2011 în măsura în care nu rezumă aprecierile prin calificativul „Exceptional performance” sau prin calificativul „Very good performance” și, în sfârșit, în măsura în care nu îl propune pentru promovare la funcția D, precum și în măsura în care îi stabilește obiectivele pentru anul 2012; c) tuturor actelor conexe, subsecvente și de fundamentare, în special a promovărilor în temeiul notei „2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles” (Sesiunea de evaluare pe anul 2011, acordarea promovărilor și a titlurilor) a directorului de resurse umane din mai 2012 având în vedere că, în lumina aprecierii exprimate de superiorii reclamantului, atacată în prezenta acțiune, BEI nu l-a luat în considerare pe reclamant la punctul „promovări de la funcția E la funcția D”;
- anularea și neaplicarea instrucțiunilor emise de Direcția „Resurse umane” prin nota RH/P&O/2011-0242 nr. 709 din 13 decembrie 2011 intitulată „Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise” (Instrucțiuni privind sesiunea anuală de evaluare a personalului) din 14 decembrie 2011, și în măsura în care prevăd că aprecierea finală este rezumată printr-o scrisoare, fără a stabili însă criteriile pe care evaluatorul trebuie să le respecte pentru ca o performanță să fie considerată „exceptionnelle dépassant

les attentes” (excepțională care depășește așteptările), „très bonne” (foarte bună) sau „répondant à toutes les attentes” (corespunzătoare tuturor așteptărilor);

- obligarea pârâtei la plata prejudiciilor morale și materiale care rezultă din cele de mai sus și a cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 iunie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-57/13)

(2013/C 226/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de stabilire a sporului drepturilor de pensie dobândite anterior angajării în muncă în cadrul Comisiei în aplicarea noilor DGA și a deciziei de respingere a reclamației

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 8 ianuarie 2013 privind calculul sporului drepturilor de pensie dobândite anterior angajării în muncă în cadrul Comisiei;
 - în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației sale din 12 martie 2013 prin care s-a solicitat aplicarea DGA și a valorilor actuariale în vigoare în momentul cererii sale de transfer al drepturilor de pensie;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
-

<u>Număr de referință</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2013/C 226/20	Cauza T-277/13: Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — Marquis Energy/Consiliul	12
2013/C 226/21	Cauza T-289/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Ledra Advertising/Comisia și BCE	13
2013/C 226/22	Cauza T-290/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — CMBG/Comisia și BCE	14
2013/C 226/23	Cauza T-291/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Eleftheriou și Papachristofi/Comisia și BCE	15
2013/C 226/24	Cauza T-292/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Evangelou/Comisia și BCE	17
2013/C 226/25	Cauza T-293/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Theophilou/Comisia și BCE	18
2013/C 226/26	Cauza T-294/13: Acțiune introdusă la 27 mai 2013 — Fialtor/Comisia și BCE	19
2013/C 226/27	Cauza T-296/13: Acțiune introdusă la 30 mai 2013 — Adler Modemärkte/OAPI — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	Cauza T-302/13: Acțiune introdusă la 28 mai 2013 — Nordex Holding/OAPI — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	Cauza T-306/13: Acțiune introdusă la 5 iunie 2013 — Silicium España Laboratorios/OAPI — LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	Cauza T-308/13: Acțiune introdusă la 7 iunie 2013 — Repsol/OAPI — Argiles (ELECTROLINERA)	22
2013/C 226/31	Cauza T-309/13: Acțiune introdusă la 7 iunie 2013 — Enosi Mastichoparagon/OAPI — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	Cauza T-314/13: Acțiune introdusă la 12 iunie 2013 — Portugalia/Comisia	23
2013/C 226/33	Cauza T-316/13: Acțiune introdusă la 11 iunie 2013 — Pappalardo și alții/Comisia	25
2013/C 226/34	Cauza T-318/13: Acțiune introdusă la 13 iunie 2013 — Vita Phone/OAPI (LIFEDATA)	25

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 226/35	Cauza F-51/13: Acțiune introdusă la 25 mai 2013 — ZZ și alții/FEI	26
2013/C 226/36	Cauza F-55/13: Acțiune introdusă la 2 iunie 2013 — ZZ/BEI	26
2013/C 226/37	Cauza F-57/13: Acțiune introdusă la 21 iunie 2013 — ZZ/Comisia	27

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO